

[Nør Christensen]

er med til, at unge ledes ud i kriminalitet. Når man i Folketinget kan sige den slags ting, så er vi sunket så dybt, at det må vække til eftertanke, i hvert fald når man bliver mindet om, at man har begået en så alvorlig fejl.

Vi tilslutter os altså beslutningsforslaget, men jeg må henlede opmærksomheden på, at vi er en anelse skeptiske.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Hr. Nør Christensens bemærkning om, at unge vel opfatter det som ligegyldighed, at de får et tiltalefrafald, synes jeg kræver den kommentar, at hvis den unge $\frac{1}{2}$ år eller $\frac{3}{4}$ eller 1 år efter kommer i retten for en forseelse, som den unge har begået, og den unge er kommet i arbejde, måske er kommet godt i gang med en uddannelse eller har fået bolig og kæreste og tingene går fint, så kan det virke meget underligt lige pludselig at skulle haales i retten for noget, som den unge måske har glemt, efterhånden har puttet langt væk.

Så kan det godt opfattes som, at der er en offentlig myndighed, som begynder at trække op – og måske egentlig også som, at der var nogle offentlige myndigheder, der svigtede, da den unge havde brug for hjælp til at komme i gang. På den led kan jeg være meget enig med hr. Nør Christensen.

På den anden side er der mange unge, der som nævnt tidligere her kommer ud i kriminalitet på grund af, at de ikke har haft beskæftigelse, at de er i en situation, hvor de ikke kan fungere i skolen, og hvor kriminaliteten måske også skal ses som udtryk for, at de egentlig har brug for støtte og hjælp. Der er det et svigt over for de unge, hvis man ikke sætter hurtigt ind og får dem i gang.

Jeg vil også godt give hr. Nør Christensen ret i, at den måde, som det fungerer på i dag, nemlig at det først kommer op til 1 år efter, egentlig er noget af et svigt over for de unge. Men hvis man kom med et tilbud, som der i lovgivningen ligger mulighed for, og man fik ordnet sagerne hurtigt, ville den unge måske også betragte det som en håndsrækning og et tilbud om samarbejde til at komme ud af en kriminel løbebane.

Pia Gjellerup (S):

Jeg hæftede mig ved hr. Nør Christensens positive holdning til at kunne skabe nogle rene

straffeattester i de situationer, der er tale om. Det tror jeg også er det, der er det mest positive i denne sammenhæng, både for de unge og selvfølgelig så også for dem, det går ud over, hvis der er fortsatte lovovertrædelser. Hvis vi på den vis kan inspirere til at trække unge ud og lede dem bort fra en kriminel løbebane, så er det et helt fremragende initiativ.

Men nu skal vi ikke få debatten om tiltalefrafald til at lyde, som om tiltalefrafald er det, der er problemet; det er det jo ikke. Det er jo det, der ligger forud for tiltalefrafaldene, der er problemet. Derfor vil jeg gerne høre justitsministeren, om vi i dag eller under udvalgsbehandlingen kan få beskrevet, hvad der er den eksakte forskel mellem indholdet af dette forslag – bortset fra den rene straffeattestmulighed – og den fremgangsmåde, der i dag anvendes på områder med tiltalefrafald med vilkår.

Jeg kan se, der er en meget længere procedure for tiltalefrafald med vilkår, men hvis man havde villet, havde man jo kunnet sætte en indsats i gang, sådan at der ikke var denne lange tid. Men hvad er det formelt, der er forskellen mellem det, der lægges op til her, og den fremgangsmåde, man hidtil har anvendt tiltalefrafald med vilkår på?

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Jeg giver hr. Carsten Andersen fuldstændig ret. Jeg kan godt se, det er et kolossalt problem, at der går et års tid, og i den mellemliggende tid husker man så skyndsomst at finde sig en kæreste, og så skal man slæbes i retten. Det er et stort problem – det indrømmer jeg – for den pågældende.

Det er mere væsentligt at diskutere, hvad der er baggrunden – som det netop blev sagt for et øjeblik siden – og hvad man kan gøre for at få den baggrund ændret. Kan det f.eks. være i form af, at man får lagt den gulerod frem, som jeg antydede før, at man stiller i udsigt, at man kan holde sig væk fra kriminalitet, kan man overholde denne ungdomskontrakt og i øvrigt være væk fra kriminalitet i 1 år eller 2 eller 3 – hvad ved jeg, jeg skal ikke lægge mig fast på noget bestemt tidsrum – så er der en chance for, at man kan få vedkommende bragt, om jeg så må sige, på ret køl. Det er det mere væsentligt at få diskuteret. Det er vi i hvert fald parat til. Vi har større respekt for det at lægge en gulerod frem